Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis. ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue] docto eos digne legenti. predicanti. aut ...

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

D[omi]nica s[e]c[und]a post octauas epiphanie. II. Sermo XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Visual Library

cauſa boꝝ nõ immittẽdo culpã ſed ſubtrahendo grãm. Tertiũ ſcʒ ordinare culpã ꝑ penã: ſcit vult ⁊ facit deus tanq̄ꝫ vniuerſalꝭ puiſoꝛ. q̄ malũ culpe de ſe ordinat ꝑ penã. ne aliq̄d maneat deordinatũ. Itẽ dꝛ deus diligere oĩa. qꝛ oĩbꝫ vult bonũ. nõ tñ quod cũq̄ꝫ bonũ. ⁊ ideo malos dicit̄ odire. qꝛ eis nõ vult vitã eternã. qua indigni ſunt, ꝓpter demerita ipoꝝ. ¶ Ad tertiũ dicendum ꝙ ſm Tho. ſup. iiij. ſniaꝝ diſt. xlv. ꝙ cũ ignis inferni ſit corporeus, notũ eſt aĩas igne illo torqueri. cũ ibi nõ ſit alius ignis. Nam ſm Greg. in li. dyalo. Ignis infernalis ẽ locus aĩaꝝ dãnatarũ. ⁊ vt ẽ inſtrumentũ diuine iuſticie vindicantꝭ detinet aĩas in ipo locatas vt exire ab eo non poſſint nec ſuã exequi voluntatẽ. ſed ibi q̄ſi ligate ⁊ in carcere ꝑpetuo tenent̄. ⁊ ita ille ignis ſm h̄ eſt aĩabꝫ noxius. ⁊ ſic aĩa ignẽ ſe detinẽtẽ ſentiens. ⁊ ſibi noxiũ videns. ab ipo igne ꝑ hunc modum cruciat̄. Et eſt rõnabile. vt ſicut aĩa peccando corꝑalibꝫ rebꝫ ſe ſubdidit. ita corꝑali igne q̄ inter corꝑa ſumme ẽ actiu9 cruciet̄. ⁊ ſic patet ſolutio.

¶ Dñica ſcd̃a poſt octauas epiphanie. II.

Sermo XXIII.

Ecce leproſus veniens adorauit eũ. Math. viij. Magnus pr̃ Aug9. ſup Joh. ⁊ etiã ſup eplam. j. Thimo. j. oñdens cauſaꝫ aduentus xp̄i de celo ad terrã dicit in hec ṽba. Nulla alia cauſa veniẽdi xp̄o dño fuit. niſi pctõres ſaluos facere. tollere morbos. tollere vulnera nulla erat cauſa medicine. Venit ḡ de celo magn9 medicus qꝛ ꝑ totũ munduʒ vbiq̄ꝫ iacebat egrot9. Hec ille. Vult dicere Aug9. ꝙ exq̄ tanta fuit infectio in mũdo pctõrũ. ꝙ nullus eã curare potuit. neceſſe fuit venire illũ magnũ medicũ xp̄m q̄ ſanat oĩs infirmitates nr̃as. Ad h̄ igit̄ oñdendũ xp̄s multos voluit curare corꝑaliter vt ſignificaret ſe eos velle ⁊ poſſe mũdare ⁊ curare ſpũaliter. De q̄rũ numero curauit iſtũ leproſuʒ. De quo dꝛ. Ecce leproſus ⁊c̃. In q̄bꝫ ṽbis tria dicunt̄ de iſto leproſo que ſunt neceſſaria cuilibet pctõri volenti a xp̄o curari ſpũalit̄ in aĩa a pctõ. Primo nãq̄ꝫ deſcribit̄ eius morbꝫ deformis ⁊ cõtagioſus cũ dꝛ. Ecce leproſus. Scd̃o addit̄ ei9 labor difficilis ⁊ ꝟtuoſus cũ dꝛ veniens. Tertio notat̄ ei9 deuotiõis feruoꝛ multũ copioſus cũ dꝛ. adorauit eũ.

¶ Dixi primo ꝙ in ṽbis p̄miſſis d̃ſcribitur ¶ A huius infirmi morbꝫ deformis ⁊ cõtagioſus cũ dicit̄. quia leproſus. Iſte leproſus ſignificat hoĩem peccati lepra infectũ. et h̄ ꝓpter plures cauſas. Et p̄mo ĩ genere. Primo enim pctm̃ aufert homini man9 et pedes. i. bonas oꝑationes ⁊ affectiões. Vñ Judicũ. j. legitur ꝙ Adonibeſech amputauit. lxx. regibꝫ ſũmitates pedũ ⁊ manuũ. Adonibeſech interꝑ̄tatur fulgurans. ⁊ ſignificat diabolũ. q̄ tanq̄ꝫ fulgur cecidit de celo Lu. x. Iſte ḡ amputat man9 et pedes vt nõ ꝓcedant in oꝑationes bonas nec in affectiones ſctãs. nec ſolũ pedes ⁊ manus ſed ⁊ aures ne legẽ dei audiant ⁊ obediãt. nares ne odoreʒ xp̄i ſentiant Ezech. xxiij. Naſum ⁊ nares p̄cident tibi. Et breuiter totus hõ maculat̄. ita vt ſit inept9 ad offerendũ dño. Leuit. xxij. dꝛ de hoſtia. Omnis macula nõ erit in ea. Et ideo dꝛ morbꝫ generalis. qꝛ oĩa corrumpit in hoĩe. Sed tñ diuerſimode. ⁊ ſm h̄ varia ſunt eius ſigna, put dꝛ Leuit. xiij. Nã q̄buſdã eſt mutatio coloris in carne vł pilis. et ſignificat accidioſos. qꝛ mutãt coꝛ ⁊ variãt. Iuxta illud. Vult ⁊ nõ vult piger. Treno iiij. Quõ mutatus ẽ coloꝛ optim9. In q̄buſdã eſt inflatio cutis ꝑ ſupbiaʒ Job. xv. Quid te eleuat. In q̄buſdã eſt corroſio carnis ſiue depreſſio ꝑ corroſionẽ muſculoꝝ. ⁊ ſignificat inuidiã q̄ corrodit ⁊ ꝯſumit Prouer. xiiij. Putredo oſſiũ inuidia. Quarto in q̄buſdã eſt ruptura cutis. ⁊ ſignificat irã. q̄ facit furoreʒ cordis erumpe exteri9 in opus vel ṽbũ malũ. Prouer. xviij. Spiritũ ad iraſcẽdũ facilẽ. qs poterit ſuſtinere. Quinto in q̄buſdã apparet vlcus. ⁊ ſignificat luxuriã. q̄ ꝓuenit ab intriſeco Iac. j. Vnuſq̄ſq̄ꝫ tẽptat̄ a ꝯcupiã ſua. Sexto ĩ q̄buſdaʒ apparet vuln9 ꝯbuſtiõiſ. ⁊ ſignificat auariciam Michee. vj. Adhuc ignis ĩ domo impij ⁊c̃. Septio in q̄buſdã apparet flux9 capillorꝫ. ⁊ ſignificat gulã q̄ ꝯſumit bona tpalia. vt pꝫ in filio ꝓdigo Luc. xv. Sed iſte ſpecies curant̄ ſeptẽ btitudinibꝫ. Vñ xp̄s poſtq̄ꝫ p̄dicauit de eis in monte deſcẽdẽs curauit iſtũ leproſuʒ ſub mõte. vt daret intelligi leprã peccati poſſe curari illis btitudinibꝫ. Supbia curat̄ eñi pauꝑtate ſpũs. id ẽ humilitate. Accidia. luctu deuotiõis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Dominica ſecunda poſt octa.epi.

Jra.māſuetudīe Gula.eſuriē iuſticie Jnuidia.miſcdia. Luxuria.mundicia cordis Auaricia.pace.qꝛ auari nunq̄ ſunt in pace. Quia vt dicit Job. Cū fuerit pax ipſe inſidias ſuſpicat̄. B Ubi ſciendū ꝙ aīa nr̄a habet infirmitates mltas.quarū oīm grauioꝛ eſt lepꝛa Et pⁱmo hꝫ freneſim ſupbie. Et merito ſupbia cōparat̄ freneſi. Sicut enī freneticꝰ patitur mētis alienationē.qꝛ nec bene iudicat de ſeipſo nec de alijs.imo ſeipm iudicat valentioꝛē q̄nto ē infirmioꝛ. Eodē mō ſupbꝰ oīa ↄtemnit. nec aliquē diſcernit.vel p aliq̄ reputat.ꝛ ſe ſufficientē ſolū eſtimat.ꝛ ſibi pluſq̄ȝ habet ſemp arrogat. Jſtā mentis alienationē p ſua ſupbia patiebatur nabuchodonoſoꝛ. De q̄ Daniel.iiij. Qui dixerat deambulās in aula ſua. Nōne hec eſt babylon magna. quā ego edificaui in roboꝛe fortitudinis mee ꝛ in glīa decoꝛis mei. Sed q̄d ei accidit. Statim enī diuina ꝟtute eiectus ē ab hoībus ꝛ cū feris vixit ꝛ paſſus eſt alienationē mentis.ꝛ videbat̄ ſibi ꝙ eſſet bos in anterioꝛibꝰ.ꝛ in poſterioꝛibus leo. Et poſt ſeptem menſes reſtitutus p preces Danielis ad ſenſum.licet nō ſtatim ad regnū. Et tunc legitur dixiſſe. Omēs vie dn̄i iudicia ꝛ gradiētes in ſupbia pōt hūiliare Daniel.iiij. Sicut aūt dicūt medici Cura freneſis in pncipio eſt euacuatio ſanguis ꝛ alioꝝ ſuperfluoꝝ q̄ ad cerebꝛū aſcendētes turbāt vſum rōnis. Sic euacuatio oīm bonoꝝ que cognoſcimꝰ nos hr̄e a deo.facit in nobis humilitatē ꝛ ſanat ſupbiam Eccl.iij. Sinagoge ſupboꝝ nō erit ſanitas. Scd̄a infirmitas ſpūalis eſt ira.ꝛ hec cōparat̄ febꝛi acute. Cuiꝰ accidentia ſunt.ꝙ hō habꝫ ↄtinuū caloꝛem ꝛ ſitim maximā.ſm Conſtantinū li.vij.viatici ca.de cauſis. Sic eſt de hoīe iracundo q̄ ad quodlibet ꝟbū ſtatim incendit̄ in ꝟbis geſtu vultu ꝛ ſic de alijs.habet etiā ſitim maximā.qꝛ ſemetipm cupit vindicare. Et talis q̄libet die incēderet oēs vicinos ſuos p nihilo. Hanc infirmitatē patiebat̄ herodes.qn̄ vidēs q̄m illuſus eſſet a magis.iratus ē valde.ꝛ mittens occidit oēs pueros q̄ erant in bethleem.ꝛ in oībꝰ finibꝰ eius. Ecce pceſſit caloꝛ nimius.ꝛ ſecuta eſt ſitis irrōnabilis vltionis. Jſta infirmitas curat̄ pietate diuia. quā ſi inſpicit iracūdus certe ceſſabit ꝛ mitigabitur. Nā ſi dn̄s eſt pius ꝛ miſericoꝛs parcens ꝓuocantibꝰ eum.pudeat ergo ſeruum eſſe ita ad vltionē pronū. Jſtud etiā eſt oleū quo apl'i vngebant infirmos et ſanabantur Marci.vj. Tertia infirmitas ē inuidia.ꝛ hec cōparatur febꝛi ſimplici.que nūc caleſcit nūc frigeſcit. Sic inuidus modo gaudet de aduerſitate bonoꝝ. mō triſtatur de eoꝝ ꝓſperitate. Nā ſm Aug.in q̄dam ſmone Jnuidia eſt odiū aliene felicitatis. Sic infirmabatur Cayn inuidens ꝓſperitati Abel. Sic Rachel Lye fecūditati. Saul dauid felicitati. Sic diabolus homini. Sic pcuratꝰ eſt lapſus mundi et moꝛs xp̄i.vt dicit idē. Quarta ſpūalis infirmitas eſt accidia.ꝛ cōparat̄ paraliſi.q̄ eſt mēbꝛoꝝ diſſolutio ꝛ debilitatio.ita ꝙ motum debitū pficere nō pn̄t. Sicut ille qui iacuit.xxxviij.annis iuxta piſcinā.ꝛ nunq̄ potuit deſcēdere in eam Joh.v.ca. ꝛ figurat inueteratos dieꝝ maloꝝ.q̄ ſunt iuxta ſacrā piſcinā cōfeſſionis q̄tidie ꝛ nunq̄ ingrediūtur in eā donec debeant moꝛi. Neſcio certe quā ſpem tales hn̄t de ſalute.cū dicat leo papa in ſmone de oꝑatiōe. Non doꝛmiētibꝰ pmittit̄ regnū celoꝝ.nec ocioꝛ deſidia toꝛpentibꝰ beatitudo eternitatꝭ pmittitur. Jſta infirmitas ſanat̄ p valde calida.qꝛ ſi ex vna parte cōſideret̄ caloꝛ pene gehēnalis ꝛ ex alia caloꝛ caritatis xp̄i excitantis ad oꝑa ꝟtutis ꝛ deteſtantꝭ accidiā poterit de facili curari Hiere.iij. Conuertimini filij reuertētes ꝛ ſanabo auerſiones vr̄as. Quīta infirmitas ſpūalis ē auaricia ꝛ cōparat̄ ydropiſi ſm Bedā. Cuiꝰ ꝓprietas ē.qꝛ q̄nto magis bibit tanto magꝭ ſitit Eodē mō auarus q̄ nūq̄ dicit ſufficit Un̄ ſilis eſt inferno q̄ q̄ntoſcūq̄ deuoꝛauit nūq̄ dicit ſufficit. Sic nec ſi oēs theſauri cōfluxerint ī auarū.vt dicit Augu.in ep'la ad comitē. Jn h̄ etiā eſt inſatiabilioꝛ inſatiabilitate beſtiaꝝ.q̄ nunq̄ rapiūt niſi cū eſuriūt.parcūt vero prede cū ſenſerint ſatietatē. Sed auarꝰ ſemp cupit nūq̄ ſatiat̄.nec deū timet nec hoīem veret̄.nec pr̄i nec fratri obtēperat.nec amico fidē ſeruat.viduam oꝑprimit.pupillū inuadit.liberos ī ſeruitiū reuocat.teſtimoniū falſum ꝓfert.res moꝛtui occupat q̄ſi ꝛ ip̄e nō moꝛiat̄. Sed q̄ inſania acq̄rere aurū ꝛ pdere celū. Jnq̄t Aug.in li.de ꝟbis dn̄i. Jſtā infirmitatē habuit diues ille q̄ dixit Lu.xij. Deſtruā hoꝛrea mea ꝛ dilatabo ea. Silr alexāder qui

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vno mundo non erat ↄtentus. ſed plures ↄcupiuit. Iſta infirmitas ſanat̃ p̱ elemoſi/narum largitionē. Iſa. lviii. Frange eſurienti panem tuū. ⁊ ſequit̃. tunc erumpet q̄ſi mane lumen tuū. ⁊ ſanitas tua citius orie/tur. Sexta ſpiritualis infirmitas eſt gula ⁊ ebrietas ſubuertēs iudiciū ratiōis. ⁊ cō/paratur epilenſie que facit hominē cadere corꝑaliter. ſic gula moraliter in oīa genera peccatoꝝ. cū ſit ingreſſus ⁊ ianua ad omia vicia. Ut dicit Ualerius li. ii. ca. i. Et lib. vi. ca. iii. Et Criſo. ſup Math. Unde vbi regnat ebrietas. ratio exulat. intellect⁹ ob/tunditur. inq̄t Petrus Rauanēſis in quodā ſermone. ⁊ Hugo de ſctō victore. Iſtaꝫ infirmitatē patiebatur diues epulo. Luce xvi. Qui epulabat̃ quotidie ſplēdide. Hec infirmitas ſanat̃ p̱ abſtinentiā. Septima ſpiritualis infirmitas eſt luxuria. et cōpa/ratur lepre q̄ naſcit̃ ex calore corrupto ⁊ deordinato. Iſtā infirmitatē patiebat̃ Salomon q̄ habuit reginas. lxx. ⁊ cōcubinas ccc. Qui cū eſſet ſenex deprauatum eſt cor eius p̱ mulieres. iii. Re. xi. Hec eſt infirmi/tas ↄtagioſa. ⁊ ideo dixi q̄ eſt periculoſior ceteris. Nā ſicut videm⁹ q̄ homo conuer/ſans ſupbo. ſupbiam nō de facili induit. q̄ꝛ q̄n̄qꝫ ⁊ ſi vellet tn̄ facultas deeſt. Silr conuerſans ſic auaris aut iracūdis. ⁊ ſic de a/liis. ſed ↄuerſans luxurioſis ſtatim et ipſe temptatur ex v̄bis ⁊ factis eoꝝ. Uñ vbi ſupbus nō inficit vnū. luxurioſus inficit cen/tum. Et qd̄ deteri⁹ eſt. nō poteſt eſſe ita homo ſapiens. ita fortis aīo. ita ſctūs ꝓpoſito quin ex ſocietate maloꝝ ⁊ luxurioſoruꝫ tangat̃. q̄ꝛ ⁊ ferreas mentes libido domat inquit Hiero. ad paulā ⁊ euſtochiū. Et ſicut lepra eſt morb⁹ incurabilis. ita omnia ſunt incurabilia in hoīe durante vicio lu/xurie. Quia dicit Gre. in moralib⁹. Ex quo ſemel luxuria mentē occupauerit. vix eam bona deſideria cogitare ꝑmittit. Sūt eni vicioſa deſideria. q̄ꝛ ex ſuggeſtione deſiderii oritur cogitatio. ex cogitatione affectio. ex affectione delectatio. ex delectatiōe conſenſus. ex ↄſenſu opatio. ex opatiōe cōſue/tudo. ex ↄſuetudine deſperatio. et deſpe/ratione peccati defenſio. et defenſione gloriatio. et gloriatōe damnatio. Hec Greg. Ecce ↄtagioſus morb⁹ et incurabilis igit̃ merito lepre comparandus.

¶ L

¶ Dixi ſecūdo q̄ in v̄bis ꝓmiſſis deſcribitur huius leproſi labor difficilis ⁊ laborioſus Cū dicit̃. Ueniēs. Nihil eni datur ocianti. ſed tm̄ laboranti. Nihil ſe elonganti. ſed tm̄ appropinquāti. Uñ dr̄ in Ps. Ecce qui elongant ſe a te ꝑibunt. Et de appropinquātibus dr̄. Appropinquate deo. ⁊ appropinq̄bit vobis. Quia igit̃ iſte impendit laborē veniendo. ideo ↄſecut⁹ eſt ſalutē. Pro q̄ ſciendū q̄ ſi volum⁹ ſalutē ↄſequi aīaꝝ nr̄aꝝ debemus venire ad ieſuꝫ. ⁊ h̄ q̄nqꝫ modis Primo ſcꝫ p̱ fidem credēdo. Sic venerūt tres magi duce ſtella Math. ii. Uidimus inq̄t ſtellā eius in oriente ⁊ venim⁹ cū mu/nerib⁹ adorare eū. Bona fides q̄ venit cū munerib⁹. i. cū bonis opib⁹ ſine q̄bus mortua eſſet Iaco. ii. Scdo debemus venire penitēdo. Sic venit filius ꝓdigus ↄſum/pta tota ſuba ſua Lu. xv. Uñ xp̄s vocat tales di. Uenite ad me oēs q̄ laboratis et onerati eſtis. Et Ps. in ꝑſona taliū dicit. Uenite adorem⁹ ⁊ ꝓcidamus ante deum. Tertio debem⁹ ad eū venire amando ſeu deſiderādo. iuxta illd̄ Lu. ii. Trāſeā⁹ vſqꝫ bethleem ⁊ videam⁹ hoc v̄buꝫ. Sic venerunt diſcipuli xp̄i Andreas ⁊ philipp⁹ Iohan. i. Uenerūt inq̄t ⁊ viderūt ⁊ māſerūt. Notanter dicit. ⁊ māſerūt. q̄ꝛ caritas q̄ mouet ad deum. nō ꝑmittit diſcedere. Quarto debem⁹ venire cōpatiendo. Sic venerūt oēs miſericordes ⁊ viſitatores pauperū egenoꝝ debiliū ⁊ infirmorū Math. xxv. Infirm⁹ erā ⁊ in carcere ⁊ viſitaſtiſ me Quinto ⁊ vltimo debem⁹ venire ad deuꝫ in morte euolādo. Iuxta qd̄ Ps. petit di. Qñ veniā ⁊ appa. añ fa. dei. O dulcis ⁊ iocūdus aduētus. de q̄ idē Ps. ait. Uenientes aūt veniēt cū exultatiōe portantes manipulos ſuos. Tūc cantabūt ſancti dicentes. Uenite exultem⁹ dn̄o. Sed certe q̄ꝛ venire ad xp̄m ex nobiſmetipis nō poſſumus ſine adiutorio dei pr̄is Iuxta illud Ioh. vi. Nemo pt̄ venire ad me niſi pater me⁹ traxerit eū. Cur aūt ex nobiſmetipis venire nō valem⁹. Certe in prompto eſt ratio ⁊ cauſa. ꝓpter multos defect⁹ in nobis. Impedit eni primo infidelitas Iohā. vii. Ego vado ⁊ queritis me. ⁊ vbi ego ſuꝫ vos nō poteſtis venire. Scdo voluptas carnalis Lu. xiiii. Uxorem duxi. et ideo non poſſum venire. Tertio fatuitas ait Mat.

xxv. Nouiſſime veniūt ⁊ relique virgines di. ⁊c. Q ꝙ̃ difficilis aduētus ad xp̄m. Nā nec credēdo poſſum⁹ ad xp̄m ꝑuenire niſi pater traxerit nos. q꞉ ſenſus et ratio fidei repugnāt ⁊ retrahūt. eo ꝙ fides nō habet meritū cui hūana ratio p̄bet experimentū Siľr nō poſſum⁹ venire ad xp̄m amando q꞉ retrahit mūdus ⁊ caro. Caro enī cōcupiſcit aduerſus ſpiritū Gal. v. Nec ꝑmittit venire euolando. qa diabolus retrahit impediēdo. Sed nos nō timeam⁹ q꞉ ſi pater nos traher. mūdus. caro et diabol⁹ nō ꝓficient. Ps. Si exurgat aduerſum me p̄lium. in h ego ſperabo.

D

Dixi tertio ꝙ i verbis p̄miſſis deſcribit̃ huius leproſi feruor multū copioſus. Ex magna enī fide ⁊ deuotiōe quā habuit ad xp̄m venit ⁊ adorauit eū. Magna fuit fides p̄mo qa licet lex p̄cepiſſet omib⁹ leproſis ire ad ſacerdotes ꝑ mundatione lepre. tū ip̄e obmiſſis ſacerdotib⁹ legalib⁹ q̄ſiuit ſolū xp̄m credens ꝙ poſſet eū curare p̄ter ſacerdotium. Et qa nullus h ante ip̄m fecerat. iō dicitur q̄ſi nouū factū ꝓpter qđ p̄mittit̃. Ecce Scđo maior fuit fides in h. q꞉ licet ſciret xp̄m ſanctiſſimū ⁊ crederet eū verū deū ⁊ hoīem. ſicut patet ex eo ꝙ eū dn̄m appellās ait. Dn̄e inquit ſi vis potes me mundare. Et cū ſciret ⁊ videret ſe abominabilē ⁊ immundū. xp̄m vero mūdiſſimū ⁊ abſq₃ omī macula non formidauit ad eum accedere. Sed fiducialiter acceſſit di. intra ſe illud Ps. Fiducialiter agā ⁊ nō timebo. ⁊ quia iſtud fuit magis mirabile. Ideo dr. Ecce veniēs leproſus. Tertio fuit i eo fides maxima. Naꝫ cū oēs p̄ncipes ⁊ pontifices. ſcribe ⁊ legiſdoctores. phariſei ⁊ legiſperiti habuiſſent ⁊ tenuiſſent xp̄m ꝑ vno puro hoīe nec ei honorē diuinū exhibuiſſent. ip̄e ſolus ei diuinos honores exhibuit. et laudes impendit. Quo ad h additur. Veniens adorauit eū. Circa qđ eſt ſciendū ꝙ triplex eſt honor. quē impendim⁹ ſuꝑiori. Aut enī de⁹ eſt. ⁊ ſic eū adoram⁹ ⁊ honoramus adoratiōe latrie q̄ ſoli deo debet̃. Vn̄ Deutero. vi. dr. Audi iſrael dn̄s de⁹ tuus vnus eſt. Et Deute. xxxii. Videte qm̄ ego ſum ſolus ⁊ nō eſt ali⁹ p̄ter me. Aut non eſt de⁹ ſed aliq̄d excellēter ꝑtinens ad deum. ⁊ ſic adoratur adoratiōe yperdulie. vt v̄go mater xp̄i. Aut eſt aliq̄d qđ ꝑtinet ad deū. ſed tū inferiori modo. ⁊ ſic adorat̃ adoratione dulie. vt ſancti in celo. ⁊ p̄lati ſp̄ūales ⁊ ſeculares in terra. Sic abraaꝫ adorauit angelos ad ſe veniētes Gen̄. xviii. Sic et loth. Sic Jacob Eſau ꝓcidens coraꝫ eo pron⁹ in terrā Gen̄. xxxiii. Sic filii iacob adorauerūt Joſeph in egypto Gen̄. xliii. Prima adoratio eſt oīb⁹ excellentior. q꞉ fit ex maxima fide ⁊ ꝑfectiſſima ſcꝫ informata caritate ⁊ maxia hūilitate. Ad maximaꝫ enī fidē ⁊ ꝑfectiſſimā hūilitatē ꝑtinet ꝙ q̄s ſubdat ſe vt ſuo creatori ⁊ om̄ipotēti benefactori. Eſt igitur a nobis de⁹ adorādus. exēplo iſtius leproſi tripliciter. Primo fide recta. Scđo ſpe firma. Tertio caritate ꝑfecta. Tunc aūt eſt fides recta qn̄ hō credit in deū ⁊ credendo tendit in eū ꝑ amorē ⁊ ei tanq̄₃ fini vltimo adheret. Scđo dr recta qn̄ eſt bonis opib⁹ ornata. Tertio qn̄ ē caritate informata. Caritas enī dr forma fidei. qa ꝑ eam actus fidei habꝫ ꝓprie informari et ꝑfici. vt dicit Tho. in iii. ſniaꝝ diſ. xxiii. Ubi aūt nō eſt talis fides. nō ē adoratio vera. q꞉ ⁊ demones credūt ⁊ adorāt ⁊ ꝯtremiſcunt Jaco. ii. Scđo adorādus eſt ſpe firma ⁊ ſincera. qđ fit qn̄ in eo totā ſpeꝫ reponim⁹ Joh. xv. Sine me nihil poteſtis facere. Eſt aūt duplex ſpes. Quedā enī eſt ſalutis. ⁊ iſta ē in ſolo deo reponenda. ⁊ ſic ſolus deus adorat̃ adoratiōe latrie. et corpus eius rōne ypoſtatice vnionis. Alia eſt ſpes ſuffragii. q̄ pōt haberi in aliq̄ creatura digniſſima ⁊ deo ꝓpinqua. vt in beata v̄gine. q̄ adorat̃ adoratione yperdulie. Tertio adorādus eſt ꝑfecta caritate. ſ. ex toto corde ⁊ ex tota aīa ip̄m diligendo. et oē ſue dilectiōi ꝯtrariū nō admittēdo. Licet ei hō nō pōt diligere deū ſemꝑ actu. intātū vt nullū actū extraneū aliqn̄ admittat. qa hoc nō eſt p̄ñtis ſtat⁹. pōt tū ſic diligi vt nō admittat̃ actus ꝯtrari⁹ caritati. q̄ eſt mortale pctm̄. ⁊ tūc talis adorat deū nihilominus ꝑfecta caritate h ꝑ gratiā in futuro ꝑ gloriā. Ad quam nos perducat.

Dn̄ice ſcđe. III. Sermo XXIIII.

Extendens manū iheſus tetigit eum dicens. Volo. Mūdare. Math. viii. Sic dicit ille magn⁹ pater Aug⁹. in lib. de verbis aploꝝ. Si leuis eſſet morb⁹. ꝯtemneretur medicus. Si morbus contemneret̃. me-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN